

LBRIS

We know
books

VASILE BURLUI

Poemele oraşului

Prefață de Livia Iacob

Cartea Românească
EDUCAȚIONAL

CUPRINS

<i>Inaccessibila cale regală</i> (Livia IACOB)	5
Compoziție de toamnă	20
Săptămâna nebunilor	21
Toiaagul înțelepților	22
CV-ul unui vagabond	23
Și dacă	25
Momus	29
Tristeți vespérale	30
Bilanț nocturn	31
Copilăria	32
Viața ca un teatru	33
Căderea Romei	35
Spre Trapezunt	37
Rue de Vaugirard	38
Pelerin perpetuu	40
Copilăria noastră	41
Vis plăpând	42
Castelul bântuit	43
Crochiu de toamnă	44
Helsingør	46
Chiriaș grăbit	47
Istoria rămâne la margine de sat	48
Toamna sufletelor noastre	49
S-a lăsat toamna pe oraș	19
Gunoierii	50
Calea robilor	27
Noli tangere circulos meos!	51
Paris	52
Ostraca	53
Seniorii	54
Menuet de toamnă	56

Migrene de toamnă.....	57
Narcis.....	58
Singur printre oameni	59
Fugarul din Crotona.....	60
Vremuri otrăvite	62
Incunabul	63
Singurătate II.....	64
Trenul istoriei	65
Troițe	66
Sfârșit de leat.....	67
Vagabond	68
Expropriat.....	69
Laguna.....	70
Primăvară	71
Bătrâna doamnă.....	73
Singur	74
Zăpada cea din urmă	75
Aroma primăverii	77
Primăveri astrale	78
Primăvară cosmică.....	81
Statuile cetății	79
Romanța florilor de tei	76
Parfumul anilor ce-au fost	82
Platitudini	83
Lașități cotidiene	84
Relicve.....	85
Bizarerii nocturne	86
Eine kleine nachtmusik.....	87
Cochilia	88
Anotimp cosmic.....	89
Zbor de probă.....	90
Melancolii.....	91
Cod portocaliu.....	92
Patriotism demodat.....	93
Cu fiiece poem.....	94
Burg sub iarnă.....	95
Ca și Sisif.....	96
Zoon politikon.....	97
Făclii de Paște	98
Copilării pierdute	99

Dimineți vinovate.....	100
Păcatele de-o vară.....	102
Actori de-o seară.....	103
Licitația de vară.....	104
Arlechin.....	105
O, tempora.....	106
Imperator.....	107
Bat clopotele toamnei.....	109
Carnet de reporter.....	110
Solstițiul de iarnă.....	111
Ușile, ușile.....	112
Epitaf.....	113
Acasă.....	114
Insomnii urbane.....	115
Tabachera de argint.....	116
Orașul regăsit.....	117
Urbe în sărbători.....	118
Crăciun 2016.....	120
Neliniști nocturne.....	119
Dureroase faceri.....	121

S-a lăsat toamna pe oraș

Maestrului Dan Hatmanu

S-a lăsat toamna peste orașul meu,
Aleea promenadelor nu mai îmbie,
Regretele din suflet mă bântuie mereu,
E vreme pentru plâns și de beție!

S-a lăsat toamna burniței peste cetate,
Înfrigurate umbre-n noapte se strecoară,
Când ornicul din turn prin ploaie bate,
Iar în locante, cântecul anemic de vioară.

S-a lăsat ceața peste biete mahalale
Tușind astmatic peste case și grădină,
Ștergând cu guma liniile – agale,
Atenuând contururi și lumină.

S-a lăsat frunza galbenă pe trotuare,
Închise căi astrale pentru drumeție,
Poemele lui Poe la ce mă cheamă oare?
E vreme pentru plâns și de beție!

S-a lăsat tristețea peste parc și peste bloc,
Cetatea-și plânge-n ploaie măreția,
Când bucuria nu-și mai are loc,
Au mai rămas doar plânsul și beția!

Compoziție de toamnă

D-nei Alexandrina Ioniță

Se lasă iarăși toamna peste orașul meu
Cel obosit de patimi, uitat de Dumnezeu.
Pe străzile lui strâmte, troiene de frunzarii,
Iar vântul care suflă alungă anticarii.

Încețoșate neguri coboară de pe dealuri
Ca fluvii cenușii, fără zăgaz de maluri.
Acoperișuri strâmbe, sub ploaie prăvălitate
Și timpul risipit în secole de clipe.

Tramvaiul, ce scrâșnește cu-o crudă încetineală,
Și zgribulite umbre, căzând la învoială.
Trec tinerii în cete, grăbiți, dar fără scop,
Victimizăți de vremuri, de-un anotimp miop.

Săptămâna nebunilor

„Bă! Vezi pe unde mergi”

(fragment dintr-o conversație stradală)

Brusc s-a umplut oraşul de-o mulțime
De saltimbanci și muzici zgomotoase,
Pe catalige, unii cred că-s „la înălțime”;
Miros de bere, de vin ieftin pe terase.

Înghițitori de săbii în stradă se întrec
Și chicoteli se-aud sub vechi porticuri;
Cu cântece cam deșucheate se petrec,
Iar la tarabe negustorii vând nimicuri.

Scot flăcări și chiar panglici colorate,
Mulțimi sărmane-n ganguri se frământă,
Ei nu mai cred în vorbe adevărate,
Inconștienți, în chefurile străzii se avântă.

Fac tumburi unii, alții merg pe sârmă,
Doi domni se-njură-ntr-un elan frenetic,
Pe un discurs ce-l vor rosti până la urmă.
De-o săptămână urbea-i un vacarm bezmetic!

Toiagul înțelepților

Azi nu mai vând și nu cumpăr iluzii!
Cu sufletu-ncărcat mi-s de prisos.
Cu gânduri asaltate de confuzii,
Mă reclădesc pe un totem de chiparos.

Azi nu mai sunt naivul de-altădată,
Privirea nu mai e senină ca-n trecut.
Iar dacă inima mai este încărcată,
E cu fantasma celor ce-au durut.

Mai port pe umeri pulberea stelară,
În piept tristețea constelațiilor ce se sting,
În cuget am pecetea cea amară
Și-nverșunarea celor care-nving!

Iar dacă steaua mea n-a fost zărită,
Mă simt străin în peisajul citadin,
Iar, lângă ușă, am mereu pitită
Sandaua mea de veșnic pelerin.

Când rătăcind pe Căile Lactee,
Purtând Toiagul Înțelepților în mână,
În calea mea s-or naște curcubee,
Iar steaua mea va naște din țărână!

CV-ul unui vagabond

Eu sunt o-mperechere de straniu şi comun.

Ion Minulescu

Eu sunt expert în suferinţele ascunse,
CV-ul meu e scris pe frunze de stejar,
Am masterat în gânduri nepătrunse,
Iar mai recent, mi-am pus iubirea pe altar.

Cunosc tristeţea nopţilor de mai,
Mă pot plimba oricând printre planete,
În picătura mea e-un colţ de rai
Şi mitul nu mai poate să mă-mbete.

Vorbesc limbajul toamnelor pustii
Şi-al ramurilor descărnate-n vânt,
Mai ştiu să-mprăştii ceţuri pe câmpii
Şi visuri nerostite în cuvânt.

De când am fost din Eden izgoniţi,
Mă simt un vagabond în visul nimănui,
Iar anii de durere-au fost plătiţi
Prin strălucirea blândă a ochilor căprui.

CV-ul meu împrăştiat e-n vânt!
Când frunze de stejar, purtate de furtună,
Vor flutura mesaje pe pământ,
Voi fi plătit cu razele de lună,

Cu fulgere albastre din stele căzătoare,
Cu supernove explodând în grații,
Cu dangătul de clopot, și, se pare,
Cu scrâșnetul durerii ce-i risipit în spații!

Şi dacă

Şi dacă apa cerului e tulburată,
E semn că tu pe-acolo ai trecut,
Lăsând în unda sa învolburată
Suspînul visului ce ne-a durut.

Şi dacă umbra ta pe ziduri învechite
Se mai păstrează încă peste vremuri,
Azi singur mângâi pietrele tocite
Şi-ngenunchez la vechile totemuri.

Şi dacă urma ta mai stăruie-n cărare,
Când creanga de cais se clatină uşor,
Iar sufletul se-ntreabă de ce oare,
Un zâmbet trist se mistuie-n pridvor.

Şi, dacă-n ţipăt, pasărea de noapte
Te strigă-n negura de peste drum,
Dinspre livezi, parfum de fructe coapte
Te cheamă să te-ntorci din nou de-acum!

Şi dacă din ţării un glas divin
Se mai aude-n nopţile de vară
E pentru mine o chemare sau un chin,
Tot aşteptând ca umbra-ţi să apară!

Și dacă pe alei mai înfloresc castanii,
Mă-ntreb mereu, întruna, fără rost
De ce îmbătrânesc când pleacă anii,
Iar tu rămâi aceeași care-ai fost?

Calea robilor

Domnului Dan Gogălniceanu

Una din acele blestemate seri
Când inima din pieptul meu aş smulge
Şi-aş arunca-o peste nouă zări,
Tristeţile din suflet să-mi alunge.

M-afund cu voluptate în străzile pustii,
Înguste, prăvălite, bolnave de uitare,
Cărări bătute-n noapte făr' să le mai ştii,
Cu câinii nimănuî scurmând printre frunzare,

Cu cerşetori sărmani pe lângă ziduri
Şi cupluri efemere răsând târziu în noapte,
Obrazul urbei scrijelind în riduri,
Cu visele de-o clipă învelite-n şoapte.

În colţ lumina veştedă a unui felinar
Mai smulge nopţii câte-o încăierare,
Sunt oameni amărâţi de care n-ai habar,
Stingându-şi suferinţa în pahare.

Pe caldarâmul cosmic, paşii mei
Răsună-n noaptea înecată-n ceţuri,
Luminile din stradă sunt stele dacă vrei,
Iar sufletul e năpădit de gheţuri.

Visând mă-nchipui cum mai calc
Pe Calea Robilor, printre planete,
Cu sufletul întins pe catafalc,
Ca aburul uitării să mă-mbete!